

Античка пословица која каже: "Кога богови желе да униште, прво му одузму памет", опомињала је генерацијама на разборитост и мудрост. Но данас, судећи по размерама економског уништења и пропасти, можемо да закључимо: или су богови веома љути или данашња економија подразумева сиромаштво као обавезан стандард.

Творци наше пропасти, људи који су водили Србију од 2000. године, увели су неолиберализам на мала врата, а само декларативно се залагали за социјалну правду и економске слободе. Да ли су неспособни, инструисани или и једно и друго, сада и није од великог значаја. Пре 13 година петоктобарцима је указано поверење, а онда смо под анестезијом изгубили све виталне гране привреде.

Искључиво на нама лежи одговорност због тога што смо тек десетак година касније схватили како су маркетинг и одсуство способности народа да схвати шта заправо "купује" и „гласа“ били једини производи које српски неолиберализам сакривен иза "транзиције и приватизације" имао да понуди, а који се, нажалост, тако сјајно продавао. Стварност је, сасвим очекивано, веома брзо демантовала маркетинг. Током санкција, у жеку рата, 1991. године, Србија је произвела 4,1 милион тона пшенице, да би тачно 20 година касније, у сезони 2011, произвела једва 1,6 милиона тона, наравно уз свесрдну "помоћ и подршку" ЕУ и Вашингтона. Уништење реалне производње значило је да је потребно пронаћи други извор из ког ће се финансирати обећани просперитет.

Наркоманска економија, или како је неолиберализам завладао Србијом

Пише: Александар Ђурђевић
среда, 27 март 2013 13:41

